

Andrzej S. J a s i ń s k i OFM, *Służcie Jahwe z weselem. Kyriologia starotestamentalna na tle środowiska biblijnego*, Opole: Druk. Wydaw. Św. Krzyża 1998, ss. 356.

Centrum przesłania biblijnego stanowi orędzie o Bogu działającym w historii. Biblijny zapis zbawczej działalności Boga nie jest kroniką, lecz utrwaleniem doświadczenia Boga, jakie stało się udziałem ludzi. Historia Izraela to historia jego relacji do Boga. Plan historyczny jest więc kluczem do zrozumienia relacji między Bogiem a narodem wybranym. Autor książki nie zajmuje się więc teoretycznymi rozważaniami nad naturą Boga, ale odwołując się do Starego Testamentu pragnie uchwycić te rysy Boga, które w wierze poznał naród wybrany w swojej historii. Bóg Starego Testamentu jest Bogiem historii, dziejów narodu żyjącego w określonych uwarunkowaniach społecznych, kulturowych, gospodarczych i politycznych. Wszystkie te czynniki odzwierciedlają się w tekście biblijnym, który mówi o Bogu. Dobrze więc czyni autor ukazując wszystkie zależności, w jakich powstawał Stary Testament, a zwłaszcza wypowiedzi na temat Boga jako Pana. Każde bowiem wydarzenie ma bogatą treść i nie da się jej wyczerpująco przedstawić w jednoznaczowym odniesieniu. Dlatego w pierwszej części swojej pracy autor przedstawia środowisko biblijne, w którym miało miejsce zbawcze działanie Boga Jahwe. Poznanie archeologii biblijnej, z uwzględnieniem odkryć dokonanych w sąsiadujących z Palestyną krajach, jest dzisiaj nieodzowne. Zaprezentowany rys archeologiczny jest trochę powierzchowny, to jednak zwraca uwagę na zdobycze tej nauki. Podobnie postępuje autor z innymi dziedzinami pomocniczymi do studiowania i lepszego zrozumienia nauki zawartej w Piśmie świętym.

W drugiej części swojego opracowania autor przechodzi do zaprezentowania podstawowych rysów Tego, który jest Miłością. Owa miłość jest poznawana również aspektowo – po jej przejawach. Takim szczytowym przejawem miłości w ekonomii Starego Przymierza było objawienie Mojżeszowi imienia Bożego Jahwe. Biblia nie nazywa Boga jedynie imieniem Jahwe, stosując i inne określenia, które trzeba uwzględnić, co też znalazło swój wyraz w przedłożonych tekstach. Autor zaakcentował jednak te wypowiedzi, które odnoszą się do Jahwe, bowiem są one w Biblii najliczniejsze i najbardziej reprezentatywne. Na pustyni Synaj Izrael w osobie Mojżesza otrzymał zapewnienie o stałej obecności Boga w historii narodu. Pytając się o najważniejsze aspekty doświadczenia w historii miłości można odpowiedzieć, że jest nim wierna obecność, która nie zraża się żadnymi trudnościami, a nawet niewiernościami, lecz trwa i wychodzi z coraz to nowymi propozycjami. Miłość jest jedyną pedagogią, jaką Bóg zastosował względem człowieka.

Gabriel Witaszek CSSR